Klosterneuburg, 12. bis 13. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=365
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

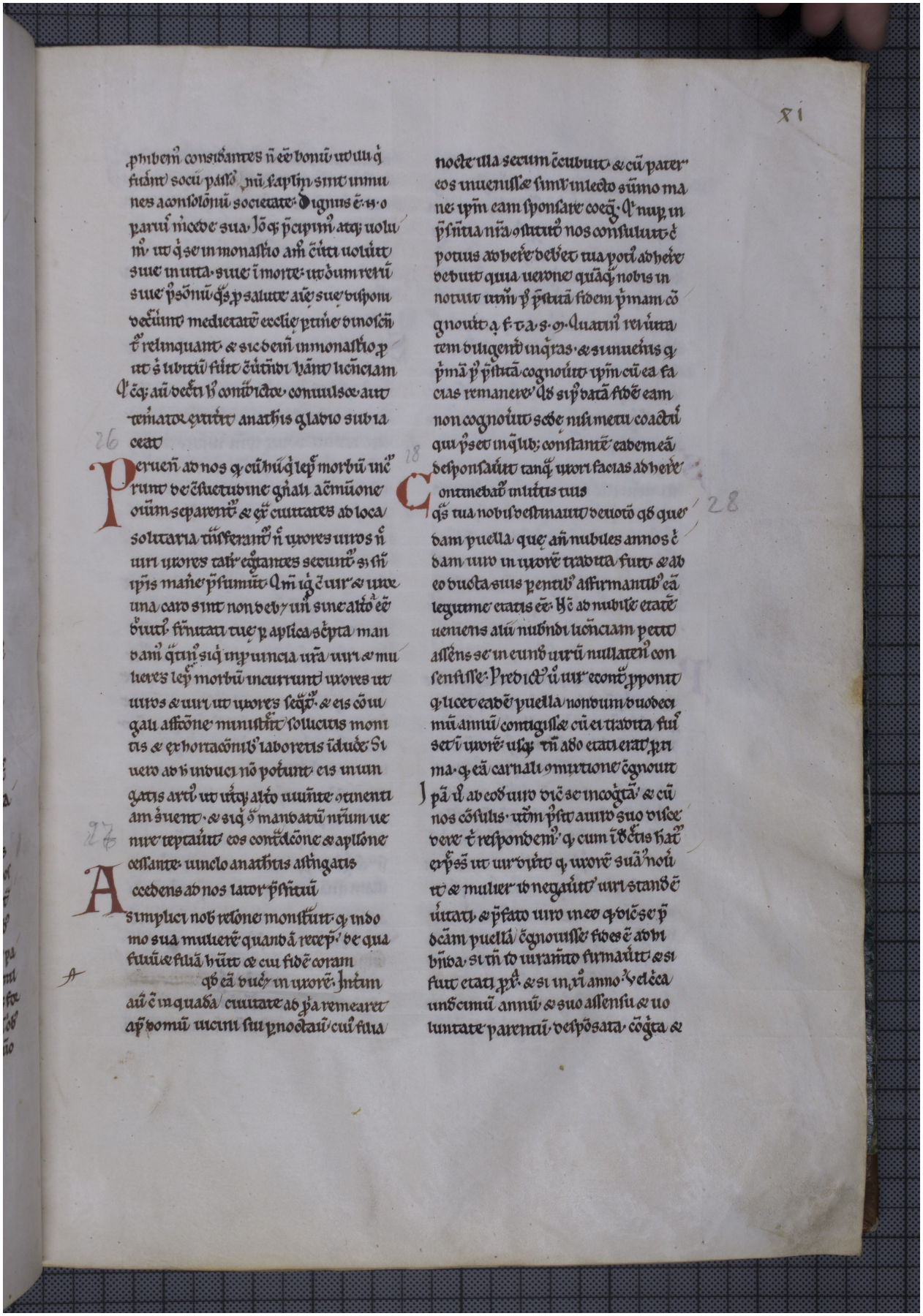

81

phibem considantes ñ eē bonū ut uu q
fuānt socū pāsō mū sapīn sīnt unmu
nes a consolōnū societate. Ignis ē. ꝓ o
paruū incēde sua. Jō q; pcipiū atq; uolu
mū ut q se in monasterio amī cūtū uolūt
suē in urta. suē i morte. ut ōum rerū
suē psōnū. qs p salute aīē suē uispom
decūnt medietatē ecclie ptīne dinoscā
t relinquant. & sic deū in monasterio p
ut s ubitū fūt cūtūdi hānt licēciam
Q cq; aū decēti ꝗ cōmīcdre. conuulsē aut
temātre ercūtūr anathis gladio subia
cear

26 Peruen ad nos q cūbū q lep morbū inc
runt de ēsuetudine gnali aēmūone
oūm separentū & ex ciuitates ad loca
solitaria tūsferantū ñ uxores uirōs ñ
uiri uxores tali egtantes secuntū si sū
ipis mane psumūt Qm ūq ē uir & uxe
una caro sūt non deb/ uū sine alto ēē
diuū. fīnitati tue p aplica sēpta man
dam qtū siq inp uincia urā uiri & mu
lieres lep morbū incurrunt uxores ut
uirōs & uiri ut uxores seqp. & eis cōu
gali affēone ministrīt sollicitis moni
tis & ex hortacōnū laboretis iducē Si
uero ab ꝗ induci nō potūt eis uirun
gatis arti ut utq alto uuūte ornenti
am suent. & siq ō mandatū nrūm ue
nire tentaūt eos contalcōne & aplōne
cessante. uinclo anathis astingatis

27 Accedens ad nos lator pstitū
Simplici nob relone monstrūt q indo
mo sua mulierē quand ā recep. de qua
fiuū & filiā hūt & cu fidē coram
qs eā duc/ in uxorē. Intum
aū ē in quada ciuitate ad pa remearet
ap domū uicini sui pnoctaū cui filia

noctē illa secum cēubuit & cū pater
eos inuenisse sūt in lecto sūmo ma
ne ipm eam sponsate coeg. Q nuq in
pstitia nra ostitū nos consuluit ē
potius ad bere debet tua potī ad bere
debuit quia uerne quāq nobis in
notuit uīm ꝗ pstitā fidem pmam cō
gnouit a f. t. a. s. o. Quatū rei uita
tem diligentū inqras. & sinuenis q
pmā ꝗ pstitā cognouit ipm cū ea fa
cias remanere. Qs si ꝗ datā fidē eam
non cognouit sēde nisi metu coactū
qui ꝗ set inq lub; constantē eadem eā
desponsauit tanq uxori facias ad bere
28 Contmebat inutis tuis
qs tua nobis destinauit deuotō qs que
dam puella que aī nubiles annos ē
dam uiro in uxorē tradita fuit & ab
eo ducta suis pentū affirmantū eā
legitime etatis ēē. Ꝗ ad nubile etatē
uenens alū nubndi licēciam petit
assens se in eunū uirū nullatenū con
sentisse. Predicū ū uir econtū ꝓponit
q licet eadē puella nondum duodeci
mū annū contigisse cū ei tradita fuī
set ī uxorē usq tū ad o etatī erat pri
ma. q eā carnali ōmistione cōgnouit
J pā ū ab eod uiro dic se incōgtā & cū
nos cōsulis. utīm pstet auiro suo dise
dere t respondem. q cum ī dēcis hat
ex pss ut uir dicit q uxorē suā noū
rit & mulier ꝗ negauit uiri stand ē
uitati. & pfato uiro in eo q dic se p
dcām puellā cōgnouisse fides ē ad ꝗ
bīda si cū ꝗ uiramto firmauit & si
fuit etatī pt. & si in xi anno ꝗ ele ca
unscimū annū & suo assensu & uo
luntate parentū desposata cōgta &